

(Clément Huart نوشته Histoire des Arabes)

عرب بادیه نشین زندگی خود را بیش از هر چیز در شتر و خیمه و شمشیر جستجو میکرد و به مسائل مذهبی توجه زیادی نداشت. البته هر قبیله یا طایفه ای بت خاص خودش را داشت که وظیفه عمده اش تامین برکت برای مردم قبیله و آوردن باران برای آنها و حفظ خودشان و شترانشان از بیماری و مخصوصا جلوگیری از پیروزی قبیله دشمن بود، ولی هیچکدام از اینها پیروی بیقید و شرط از بت بزرگ را ایجاب نمیکرد، بهمین دلیل وقتی که عرب از بیخاصیتی بت خودش ناراضی میشد میتوانست او را با بت کارآتری عوض کند. برای این بادیه نشین نه دنیای دیگری وجود داشت، نه اصولا به چنین دنیایی اهمیتی میداد، زیرا آنچه برایش واقعا مهم بود گذران زندگی روزمره اش در همین جهان بود، و برای اینکار آسانترین و بخصوص متلوبترین راهی که برایش وجود داشت کشتن همسایه و غارت اموال او بود. بدین جهت وقتیکه به نام آیین تازه ای بدو امکان آن داده شد که بجای رفتن به جنگ با همسایه با اودست به یکی کند تا متفقا بسراغ کشتن و غارت شخص سومی روند که از هر دوی آنها ثروتمند بود و غارت او غنائم خیلی بیشتری را نصیبشان میکرد، با اشتیاق چماقش را بدست گرفت و به راه افتاد. این مسئله که او با اینکار وظیفه ای مذهبی را نیز انجام میداد یا نمیداد مسئله ای بود که برایش فوریت نداشت و میتوانست بعدا بدان پاسخ داده شود.

(Arnold Toynbee نوشته A Study on History)

در شرایطی که اعراب پس از درگذشت پیامبر دوباره کوس خودمختاری قبیله ای میزد، ابوبکر و عمر، جانشینان بلافاصله محمد، برای رفع تفرقه اعراب و در عین حال سامان بخشیدن به وضع نامطلوب اقتصادی آنان بهترین راه چاره را در چنگهای خارجی یافتند. عشق به غارت و غنیمت، به موازات ایمان مذهبی، و شاید بسیار بیشتر از آن، انگیزه اساسی حملات اعراب به سرزمینهای دیگر و پیروزی های پیاپی آنان بود.

(Bertrand Russell نوشته Fact and Fiction)

اگرچه اعراب بخش مهمی از دنیای کهن را به نام مذهب تسخیر کردند، هدف واقعی آنها از این فتوحات بسیار بیشتر کسب غنیمت بود تا توسعه اسلام. بهمین جهت تا وقتیکه غارت جزو دین درنیامده بود اسلام پیشرفتی نداشت. دلیل اینهم که شمار معدودی جنگجوی عرب توانستند بر جوامع بسیار متمدن استیلا یابند این بود که آنان نیز مانند بربرهای ژرمنی و هون ها و مغول ها، ایدئولوژی خود را بر اصل غارتگری بنیاد نهاده بودند.

بن مایه : پس از هزار و چهارصد سال – دکتر شجالدین شفا

گردآورنده:
شاهین کاویانی

<http://derafsh-kaviani.com/books>